

DATO: 26.06.2015

Sagsnr.2015-538

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har klager klaget over indklagede.

Klagens tema:

Klager har klaget over, at indklagede, der repræsenterede dem i en retssag, har tilsidesat god advokatskik ved at have befundet sig i en interessekonflikt, hvilket medførte en udsættelse af sagen.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 13. februar 2015.

Sagsfremstilling:

Det fremgår af sagen, at klager i forbindelse med 5-års eftersyn konstaterede mangler ved malerarbejdet i deres enfamiliehus.

Maleren og leverandøren af letbeton til indervæggene ville ikke anerkende manglerne, og klager rettede primo oktober 2013 henvendelse til indklagede, der på daværende tidspunkt arbejdede hos Advokatfirma A med henblik på anlæggelse af retssag.

Indklagede søgte om retshjælpsdækning og udtog stævning mod maleren og leverandøren af letbeton, og samtidig med stævningen fremsendte indklagede et udkast til skønstema til Retten i (bynavn). Sagen blev herefter skriftvekslet, herunder med hensyn til den endelige formulering af skønstemaet, og skønsforretningen blev berammet til den 2. juli 2014.

Om selve skønsforretningen har indklagede oplyst, at denne blev gennemført med deltagelse af X fra malerfirmaet, bistået af dennes advokat, advokat A, Advokatfirma B, en repræsentant fra leverandøren af letbeton til indervæggene, mens indklagede deltog på vegne af og sammen med klager.

Indklagede har endvidere oplyst, at der under skønsforretningen var enighed om skønstemaet, og at skønsforretningen blev gennemført på sædvanlig vis, idet modparten dog under skønsforretningen ønskede at stille supplerende spørgsmål. Indklagede har i den forbindelse oplyst, at det supplerende spørgsmål var foranlediget af, at klager ønskede at stille et nyt spørgsmål under skønsforretningen.

Den 1. august 2014 tiltrådte indklagede en stilling som advokat hos Advokatfirma B, hvor bl.a. advokat A er medindehaver. Jobskiftet blev annonceret i dagspressen den 1. august 2014, hvilket klager læste.

Indklagede har oplyst, at han i uge 31, den 28. juli til 1. august 2014 (kun hverdage) netop var kommet retur fra ferie og var i gang med at overført sine sager til Advokatfirma B, ligesom han var i gang med at orientere sine klienter om jobskiftet. Der var andre sager, hvor Advokatfirma B, herunder advokat A, var modpart, og i disse sager var der indgået aftale mellem indklagede og Advokatfirma A om, at de i fællesskab skulle orientere om, at indklagede udtrådte af sagen og med forslag om, at den fortsatte sagsbehandling blev varetaget af Advokatfirma A.

Det kan sagen udledes, at hovedforhandlingen blev omberammet til foretagelse primo 2015, og at også modpartens advokat, advokat A udtrådte af sagen. Klager anmodede efter indklagedes udtræden advokat B om at varetage deres interesser.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Klager har påstået, at indklagede har tilsidesat god advokatskik ved at have befundet sig i en interessekonflikt i forbindelse med den retssag, de havde anlagt, ved at have tilladt modparten at stille supplerende spørgsmål under skønsforretningen og ved sin adfærd at have været årsag til, at hovedforhandlingen måtte omberammes.

Klager har til støtte herfor særligt gjort gældende, at indklagede på det tidspunkt, hvor skønsforretningen blev gennemført, havde indgået aftale med Advokatfirma B, og at han derfor ikke længere var i stand til at varetage deres interesser behørigt.

Under skønsforretningen tillod indklagede et supplerende spørgsmål fra modpartens advokat. Da klager også fremsatte ønske om at stille et supplerende spørgsmål, accepterede indklagede modpartens protest med henvisning til, at de altid senere kunne fremsende supplerende spørgsmål til skønsmanden.

Fremkomsten af skønsrapporten var ikke årsagen til, at hovedforhandlingen, der var berammet til den 9. september 2014, måtte udsættes. Det var således ikke af den grund nødvendigt, at indklagede varetog deres interesser under skønsforretningen. Hovedforhandlingen blev udsat på grund af det nødvendiggjorte advokatskifte.

Indklagede:

Advokatnævnet forstår indklagedes indlæg således, at indklagede påstår frifindelse.

Indklagede har til støtte for frifindelsespåstanden bl.a. gjort gældende, at han valgte at deltage i skønsforretningen, da alternativet ville være, at skønsforretningen først kunne gennemføres i august 2014, hvilken uden tvivl ville have medført behov for en omberømmelse af hovedforhandlingen.

Der var enighed om skønstemaet, og skønsforretningen blev ledet af skønsmanden uden reel indflydelse fra parternes advokater. Kendetegnende for skønsforretning er, at der er tale om en praktisk gennemgang, der ikke indebærer juridiske vurderinger. På den baggrund valgte han – sammenholdt med ønsket om, at sagen ikke unødigt blev udsat – at deltage i skønsforretningen.

Det er korrekt, at modparten ønskede at stille supplerende spørgsmål. Dette var imidlertid alene foranlediget af, at klager ønskede at stille supplerende spørgsmål. Det spørgsmål modparten ønskede at stille, var et sædvanligt formuleret spørgsmål, hvor der ikke fra hans side var anledning til at fremsætte berettiget indsigelse herimod. Spørgsmålet kunne nok have været udskudt til efter skønsforretningens afholdelse, men han afstod herfra på grund af den nært forestående hovedforhandling.

Det var den sene fremkomst af skønserklæringen, der var årsagen til, at hovedforhandlingen måtte omberammes, ikke den omstændighed, at han måtte udtræde af sagen som følge af sit jobskifte.

I forhold til den af klagen, der vedrører, at han burde have orienteret klager om sit jobskifte på det tidspunkt, hvor aftalen blev indgået, bemærkes – hvad klager er orienteret om – at han gerne havde gjort dette, men at det ikke var muligt på grund af interne årsager hos såvel Advokatfirma A Partnere som Advokatfirma B.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Det fremgår af sagen, at indklagede varetog klagers interesser i en retssag, hvor modparten var repræsenteret af advokat A, Advokatfirma B, på hvilket advokatkontor indklagede tiltrådte den 1. august 2014.

Indklagedes jobskifte til Advokatfirma B medførte derfor, at der skulle forholdes til, hvilke konsekvenser jobskiftet måtte få for forsat repræsentation.

På baggrund af nævnspraksis og Østre Landsrets dom af 12. december 2013 er det Advokatnævnets vurdering, at jobskiftet ikke var til hinder for, at Advokatfirma A fortsat kunne repræsentere klagers interesser, hvorimod Advokatfirma Bs ansættelse af indklagede var til hinder for Advokatfirma Bs fortsatte repræsentation af modparten.

Det er uoplyst, hvornår ansættelsesaftalen med Advokatfirma B blev indgået, men Advokatnævnet finder det ubetænkeligt at lægge til grund, at aftalen blev indgået før den 1. juli 2014, og dermed før skønsforretningens gennemførelse.

Advokatnævnet finder, at indklagede har befundet sig i en interessekonflikt ved ikke at have afstået fra selv at varetage sagen for klager fra det tidspunkt, hvor der blev indgået aftale om ansættelse hos Advokatfirma B. Advokatnævnet har herved særligt lagt vægt på, at det ikke kan udelukkes, at klager kunne frygte, at indklagede ikke fuldt ud kunne varetage deres interesser, ligesom der kunne være risiko for, at fortrolige oplysninger kunne blive videregivet. Advokatnævnet bemærker dog, at det ikke er godtgjort, at dette skulle være tilfældet.

Den omstændighed, at skønsforretningen forløb uden tvister, ændrer ikke herved, ligesom den omstændighed, at forhold hos Advokatfirma A og Advokatfirma B angiveligt var til hinder for, at indklagede kunne udtræde og orientere klager om jobskiftet straks efter ansættelsesaftalens indgåelse ej heller ændrer ved, at indklagede har tilsidesat god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at det ikke er godtgjort, at indklagede har tilsidesat god advokatskik ved ikke at have protesteret over modpartens supplerende spørgsmål. Advokatnævnet bemærker i den forbindelse, at denne del af klagen dels implicit indgår i klagen over interessekonflikt, dels indholdet af spørgsmålet slet ikke er belyst for Advokatnævnet. Den omstændighed, at indklagedes udtræden af sagen, uheldigvis måtte være årsagen til, at hovedforhandlingen måtte omberammes, udgør ikke nogen tilsidesættelse af god advokatskik.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at indklagede har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1. Advokatnævnet pålægger som følge af det anførte og henset til, at indklagede i 2014 er pålagt sanktion for tilsidesættelse af god advokatskik, indklagede en bøde på 20.000 kr. i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

Indklagede kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Indklagede pålægges en bøde til statskassen på 20.000 kr.

På nævnets vegne

Jørgen Lougart